"मानवीषु कथं वा सादृस्य रूपस्य सम्भव:
न प्रभातरलं ज्योतिरुदेति वसुधातलात् "॥ (२३)

→ श्लोकद्वयं महाकविना कालिदासेन विरचितं अभिज्ञान शकुन्तलम् नाटकस्य प्रथमाङ्के समुपलभ्यते।

→• शकुन्तला अप्सरा गर्भजाता - इति ज्ञाता शकुन्तलायं सौन्दर्यस्य कारनम् पर्यालोचनाकाले दुष्यन्त: इदम वाक्यम् उक्तवान्।

→• मानुषीषु अस्य रूपस्य सम्भव: ~~कथं~~ कथं वा स्यात्। प्रभातरलं ज्योति: वसुधातलात् न उदेति।

• आश्रम पालितायाः शकुन्तलाया: स्वर्गीयम् लावण्यं दृष्ट्वा दुष्यन्तः विस्मितः अभवत्। अस्य सौन्दर्यस्य रहस्यम् दुष्यन्त: न बोध्युम् समर्थः। तत: अनसुयामुखात् दुष्यन्त: शकुन्तला अप्सरा कन्या इति ज्ञातवान। तस्य अभिमतेन शकुन्तलावत् सौन्दर्यम् मर्त्यलोके न भवितुम् शक्नोति। यथा अन्तरीक्षे तत्र विद्युत् जायते न कदापि भूतले।

<u>अलङ्कारछन्दश्च:</u> — अत्र शकुन्तलाया: रूप विशेषस्य प्रतीते अप्रस्तुतप्रशंसा अलङ्कार:। अत्र अनुष्टुप नाम छन्द:।